
Col·laboracions

L'ISIDRE DE CRISTINET (Isidre Valldosera)

Corria l'any 1914. A l'escola municipal teníem com a mestre el Sr. Andreu Pujol, a qui ajudaven a les classes, potser degut a la seva edat, les dues filles Victòria i Lola.

L'escola era al lloc que havia estat l'hospital del poble, edifici adossat a l'església vella, pel costat dret mirant al nord.

El mestre Sr. Pujol feia una innovació a l'escola: ens feia cantar una cançó que versava sobre els segadors:

“A segar, segadores, que el trigo molido
a segar, a segar, dará nuestro pan..”

He dit que feia una innovació perquè els mestres que havíem tingut no ens n'havien fet cantar mai cap, que jo recordi.

Posats els nois en filera donàvem toms cantant i caminant lentament per l'espai entre les taules i les parets, vigilats per la senyoreta Victòria, de temperament nerviós, que avisava, cridava, renyava i amenaçava directament els nois que desafinaven o pertorbaven l'harmonia d'aquell cor que es feia a una sola veu. Si no resultava massa bé, era degut en part a la nostra magra perícia i en part no massa petita al gust que trobàvem fent-los enfadar.

Entre els que la Victòria renyava més, hi havia l'Isidre Valldosera, que és l'únic nom que recordo segurament perquè l'anomenava més sovint. “Aquest Valldosera!!, cridava amb aire encès la Victòria. “Aquest Valldosera!!”

I seguíem fent aquella mena de processó, cantant, desafinant i escoltant els renys dirigits als nois que anomenava, sense deixar-se l'energic “Ai, Valldosera!!!”

Uns dies després, com era ja costum, es repetia la cantada, amb la cantada les dissonàncies i amb les dissonàncies es repetien els crits de la Victòria envers els autors de la cacofonia, poc localitzables enmig d'aquella bandada d'una vuitantena de nois, entre els quals sobresortia l'Isidre, vull dir la veu de l'Isidre que féu exclamar a la Victòria: “Ja volia dir jo que no fos el Valldosera!!!”

Doncs bé, –i ho dic amb paraula de rei– aquella tarda memorable el pobre Isidre Valldosera no es trobava a la classe perquè no havia vingut!

SALVADOR GUMÀ I CLAVELL